

LBRIS

We know
books

ieșit și el. Au plecat amândoi mai departe,
mai atenți și mai înțelepți.

Ce învățăm din poveste

- *E bine să gândim înainte să acționăm.*
- *Ajutorul trebuie să fie pentru toți, nu doar pentru unul.*
- *Greșelile pot fi îndreptate.*

Observă și spune

*Cum reușește vulpea să iasă din
fântână?*

CUPRINS

Prefață	3
Ridichea uriașă.....	5
Mănușa.....	11
Peștișorul de aur	15
Cei trei ursuleți	18
Turnulețul (Teremok)	21
Mașa și Ursul.....	25
Vulpea și Cocorul	28
Vulpea și Iepurele	32
Pisica, Cocoșul și Vulpea.....	35
Lupul și cei șapte iezi.....	39
Găinușa Riaba	42
Ursul și albinele	46
Cocoșelul și boabele de grâu	49
Șoarecele lăudăros	53
Iepurele lăudăros	56
Câinele și imaginea lui în apă	59
Broasca și boul	63
Corbul și Vulpea	66

Vulpea și Lupul.....	69
Pisica cea isteată.....	72
Motanul și Șoricelul	76
Ursul și Iepurașul.....	79
Cocoșul curajos	83
Pisoiul neascultător	86
Iepurașul și prietenii lui.....	89
Moș Gerilă (Morozko)	93
Fata de zăpadă (Snegurocika)	96
Vasilisa cea frumoasă	100
Gâsca cu ouă de aur	103
Baba și cocoșelul de aur.....	107
Ursul și moșneagul	110
Vulpea și peștele.....	114
Țarevna-broască.....	118
Lupul și berbecul	121
Vulpea și țapul.....	124

potrivite vârstei lor. Astfel, se dezvoltă atenția, vocabularul, înțelegerea textului și încrederea în propriile răspunsuri.

Cartea este completată de planșe de colorat alb-negru, realizate special pentru cei mici. Acestea încurajează creativitatea, motricitatea fină și bucuria de a da culoare personajelor preferate, transformând lectura într-un moment de joacă și relaxare.

Această carte este:

- un prieten de nădejde pentru cititul de seară;
- o activitate educativă de calitate, atât acasă, cât și la grădiniță;
- o investiție în sufletul și mintea copilului.

Fiecare pagină este gândită să aducă liniște, bucurie și sens, iar fiecare poveste lasă în urmă o mică lecție care crește odată cu copilul.

O carte care se citește cu voce tare, se discută cu drag și se colorează cu bucurie.

O carte care nu doar spune povești, ci formează caractere.

Ridichea uriașă

(variantă adaptată pentru copii)

A fost odată un Bunic harnic, care trăia într-o căsuță mică, la marginea satului.

Într-o zi de primăvară, Bunicul a ieșit în grădină și a semănat o sămânță mică în pământul moale. În fiecare zi, avea grijă de ea. O uda cu apă curată, afâna pământul din jur și o privea cu răbdare.

Soarele a încălzit grădina, ploaia a căzut la timp, iar din sămânță a crescut, încet-încet, o ridiche.

Zi după zi, aceasta devenea tot mai mare... până când a devenit uriașă!

Într-o dimineață, Bunicul s-a hotărât să o scoată din pământ.

A prins ridichea cu ambele mâini și a tras cât a putut de tare, dar ridichea nu voia să iasă.

Atunci Bunicul a chemat-o pe Bunică. Au tras amândoi, s-au străduit din răputeri, dar ridichea tot nu s-a clintit.

Bunica a chemat-o pe Nepoată. Au tras toți trei împreună, dar ridichea parcă se ținea și mai tare în pământ.

Nepoata a chemat Cățelul.

Cățelul a chemat Pisica.

Pisica a chemat Șoricelul.

S-au așezat cu toții unul după altul și au tras împreună.

Au tras tare și, dintr-odată, ridichea a ieșit din pământ!

Toți au râs de bucurie.

Erau fericiți că au reușit împreună.

Au împărțit ridichea între ei

și au mâncat-o cu poftă.

Ce învățăm

- *Lucrurile mari se fac împreună.*
- *Chiar și cei mici pot ajuta mult.*
- *Când ne unim, reușim.*

Observă și spune

Pe cine cheamă pisica?

A fost odată un moșneag și o bătrânică, care trăiau liniștiți într-o căsuță mică.

Într-o zi, moșneagul i-a spus bătrânii:

— Coace-mi, te rog, o Turtiță!

— Nu prea am din ce, a răspuns bătrânică. Făina s-a terminat.

Dar bătrânică nu s-a lăsat. A măturat prin cămară, a scuturat sacii și a reușit să mai adune puțină făină, cât să ajungă. A frământat aluatul cu grijă, l-a pus în cuptor și a copt o turtiță rumenă și rotundă.

Apoi a așezat-o pe pervaz, să se răcorească.

Numai că Turtița nu a vrut să stea pe loc. S-a rostogolit de pe pervaz și a pornit singură pe drum, fericită și mândră.

Pe drum s-a întâlnit cu Iepurele.

— Turtiță, Turtiță, te mănânc!

— Nu mă mânca, Iepurașule! Mai bine ascultă-mi cântecul!

Turțița a cântat veselă și, cât ai clipi, s-a rostogolit mai departe.

Apoi s-a întâlnit cu Lupul.

După aceea, cu Ursul.

Tuturor le-a cântat cântecul ei și de toți a scăpat, devenind astfel tot mai încrezătoare.

La urmă, pe drum, a apărut Vulpea.

Vulpea nu a strigat și nu s-a grăbit.

— Ce frumos cânti, Turțiță! a spus ea blând. Dar păcat că eu nu aud prea bine. Vino, te rog, mai aproape, pe botul meu, ca să te pot asculta mai bine.

Turțița, mândră de laude, s-a apropiat fără să se gândească. Și atunci, Vulpea a înghițit-o dintr-odată.

Așa s-a terminat povestea Turțiței, care a fost prea încrezătoare și nu a ascultat de sfaturi.

Ce învățăm

- *Să nu avem încredere în oricine ne laudă*

- *Că istețimea fără prudență poate deveni periculoasă*

- *Că nu toți cei care zâmbesc ne vor binele*

- *Că este important să fim atenți și să ascultăm de sfaturi*

Observă și spune

Ce animal apare la urmă pe drum?

Mănușa

(variantă adaptată pentru copii)

A fost odată un moșneag care mergea agale prin pădure, într-o zi rece de iarnă târzie.

Zăpada scârțâia sub pașii lui, iar vântul sufla ușor printre copaci. La un moment dat, fără să-și dea seama, moșneagului i-a căzut din buzunar o mănușă groasă.

El și-a continuat drumul, iar mănușa a rămas singură pe potecă.